21/02/2024

Η ευθύνη των Χριστιανών – Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Του π. Δημητρίου Μπόκου

Ο τελώνης και ο φαρισαίος είναι οι δυο εμβληματικότερες ίσως μορφές στη διδασκαλία του Χριστού. Αποτυπώνουν δυο οριακές, διαμετρικά αντιμέτωπες μεταξύ τους, καταστάσεις της ανθρώπινης ψυχής. Του ύψους και του βάθους. Δυο καταστάσεις που η έννοιά τους κινείται με ανεστραμμένο τρόπο. Αυτό που υψώνεται και φαίνεται σπουδαίο και τρανό στα ανθρώπινα μάτια, είναι κατ' ουσίαν μηδαμινό για τον Θεό και απορριπτέο. Και αντιστρόφως. Το χαμηλό και ασήμαντο για τον κόσμο μπορεί να πάρει απροσμέτρητες διαστάσεις στα μάτια του Θεού.

Τί είμαστε οι σημερινοί Χριστιανοί; Φαρισαίοι ή τελώνες; Για την ακρίβεια, θα λέγαμε και το ένα και το άλλο, ή μάλλον ούτε το ένα ούτε το άλλο. Γιατί έχουμε πάρει κάτι από τον καθένα και μάλιστα το κακό και όχι το καλό. Πήραμε την

καύχηση του φαρισαίου χωρίς τις αρετές του και τις αμαρτίες του τελώνη χωρίς τη μετάνοιά του. Και την καύχηση μεν του φαρισαίου εύκολα μπορεί να την αποκτήσει ο καθένας, αλλά τις αμαρτίες του τελώνη; Είμαστε τόσο αμαρτωλοί;

Ας μην ανατρέξουμε αυτή τη φορά στις προσωπικές μας αμαρτίες. Ας σταθούμε στη συλλογική αμαρτία μας. Στον τόπο μας συντελέστηκε τις μέρες αυτές ένα φριχτό ανοσιούργημα. Ψηφίστηκε νομοσχέδιο που δίνει τη δυνατότητα γάμου σε ομοφυλόφιλα ζευγάρια. Αν και ο νόμος του Θεού τοποθετεί την ομοφυλοφιλία *«εις πάθη ατιμίας»,* στις αισχρότερες αμαρτίες (Ρωμ. **1,** 26), ο άνθρωπος ύψωσε θρασεία τη φωνή του υποστηρίζοντας το αντίθετο. Από επίσημα και μη στόματα διαφημίστηκε το σκοτάδι για φως. Με αναισχυντία ειπώθηκε ότι η σχέση αυτή δεν είναι αμαρτία. Ότι δεν έχει δίκιο, ότι λέει ψέματα ο Θεός. Βλασφημήθηκε έτσι το Άγιο Πνεύμα. Το φως του Θεού, η αλήθεια, παρουσιάστηκε σαν σκοτάδι, μεσαίωνας!

Αλλοίμονο όμως σ' αυτούς που λένε το κακό καλό και το καλό κακό. *«Ουαί οι λέγοντες το πονηρόν καλόν και το καλόν πονηρόν, οι τιθέντες το σκότος φως και το φως σκότος, ...το γλυκύ πικρόν και το πικρόν γλυκύ»* (Ησ. **5,** 20). Μα θα πει κανείς, οι άρχοντες το ψήφισαν, όχι ο λαός. Ναι, μα οι άρχοντες που έστειλε εκεί με την παντοδύναμη ψήφο του ο λαός. Οι άρχοντες το ψήφισαν με την ανοχή του λαού. Οι άρχοντες, με την παθητική στάση, την αδιαφορία του λαού. Οι άρχοντες, με τη συμφωνία τελικά του λαού, που δεν τους «έκραξε» και δεν τους ανακάλεσε στις ευθύνες τους. Με το χέρι των αρχόντων του συνυπέγραψε και ο λαός. Αμάρτησε όλος ο λαός.

Οι άνθρωποι είναι ελεύθεροι να αμαρτάνουν, μα πρέπει να σκέφτονται πολύ σοβαρά όταν νομοθετούν ενάντια στον Θεό και μετακινούν τα *«όρια αιώνια, α έθεντο οι πατέρες»* τους (Παρ. **22,** 28). Λέει ο άγιος Παΐσιος: «Όταν παραβαίνει ένας άνθρωπος μια εντολή του Ευαγγελίου, ευθύνεται μόνο αυτός. Όταν όμως κάτι που αντίκειται στις εντολές του Ευαγγελίου γίνεται από το κράτος νόμος, τότε έρχεται η οργή του Θεού **σε όλο το έθνος,** για να παιδαγωγηθεί».

Οι Χριστιανοί είμαστε **συνυπεύθυνοι,** συνεργοί, συνυπαίτιοι με τον υπόλοιπο λαό και τους άρχοντες, στον βαθμό που τηρήσαμε την ίδια στάση μ' αυτούς και δεν διαχωρίσαμε τη θέση μας. Οι ευθύνες μας είναι βαρύτατες σε όλο το σώμα της Εκκλησίας. Από τις κεφαλές, επισκόπους, ιερείς μας, μέχρι τον τελευταίο πιστό. Για τη σύμπλευση εν πολλοίς μαζί τους. Για τα μασημένα λόγια, για τον διστακτικό, φοβισμένο, υστερόβουλο, ευθυνόφοβο, μπερδεμένο και όχι ξεκάθαρο τελικά τρόπο μας.

Μετανοούμε καθόλου γι’ αυτό; Ή δεν νιώθουμε καν τέτοια ανάγκη;

Η τελωνική ταπείνωση ενώπιον του Θεού, έστω και τώρα, δεν είναι άσκοπη.